

PIWKO (7) *sb n i m*

n (5), *m* [*w* znac. 2. i 3.] (2).

o *prawdopodobnie jasne* (tak w -o).

sg *N* piwko (1). ◇ *G* piwka (1). ◇ *D* Piwkowi (2). ◇ *A* piwko (2). ◇ *I* piwki(e)m (1). ◇ [*pl G* piwków.]
Sł stp brak, Sł stp nazw os notuje, Cn brak, Linde XVIII w.

1. *Dem. od „piwo” ‘napój niskoalkoholowy’; hipokor. (5)* : *A* wżákoż y winko/ y miąsko/ y piwko
zámożyty dármo mieć może *RejZwierc* 111.

W porównaniu (1): á też nie raz mu fię trafiáło/ że to smáczne piwko iáko słodki wrzod z gárdlá
fię mu ná zad dobywáło *WerGość* 242.

*Zwroty: »nawarzyć piwka« (1): [ptaszek] Zlećiawfiy z płotá szukał źiarneczká iákiego/ Z ktoregoby
návárzyć mógł też piwká fwego. CzahTr K4v.*

»pijać piwko« (1): Teżci náfiy przodkowie podobno pijali/ Ale namilfiże piwko/ á bárzo bijáli.
RejZwierc 252.

W przen (1) : Piwkiem dmidzbán trołki poiej [!] Mnie Rym z Lutnią ferce goij *RybGęśli* B2v.

2. [*m* *Mężczyzna lubiący piwo*: Lecz sami chłopci jedzą dobrze i piją dobrze i najdzie ich wiele ad
tabernacolo jak naszych piwków. *PawłList* 179.]

3. *n-pers (2)* : Item powyada ze pyenyedzi 6 grziwyen pywkovi rzeznykovy vkradl zwawrzynczem
Gaczkiem *LibMal* 1547/131v, 1548/139v.

JB*i*